

Pintades i altres animals

ENRIC QUÍLEZ CASTRO.- Darrerament, molts mitjans de comunicació s'han fet ressò d'unes pintades aparegudes a la segona residència cerdana del Gerard Piqué ("Fora pijos"), per reivindicar els problemes de turisticació i gentrificació que pateix la comarca, que afecten, especialment, la gent jove.

En primer lloc, vull manifestar que entrar en una propietat privada, gravar imatges per després difondre-les per les xarxes socials (sense permís, és clar) i a sobre, fer pintades en una casa, no és acceptable. No entro només en la il·legalitat del fet, sinó que crec que són desafortunades i desprestigien les lloables intencions dels actors dels fets.

Soc el primer que creu que la Cerdanya té massa segones residències, moltes d'elles buides i construïdes només per especular amb totxo, venudes i gestionades per fons d'inversions o per empreses que volen treure un bon pessic de l'especulació immobiliària.

Mentrestant, molta gent de la comarca, no només joves, sinó de totes les edats, professions i estrats socials (llevat de quatre rics, és clar) es veu afectada per la manca d'habitatge, tant de lloguer com de compra.

Bé, el que no acabo d'entendre és què hi té a veure el Gerard Piqué de torn. Aquest, amb molt bon criteri, ha vist que el que pretenien els autors de les pintades era obtenir notorietat als mitjans de comunicació, locals i generals, que han caigut de quatre grapes i han omplert pàgines i pantalles amb aquests fets. Vaja, que els han donat un altaveu a gent que té uns comportaments, com a mínim, qüestionables.

En Piqué ha vingut a dir, bé, netejarem les pintades i no se'n parli més. Molt intel·ligent. Molt més que alguns mitjans de comunicació.

Ara bé, ja que s'ha posat el focus sobre el problema, un altre cop, cosa que em sembla bé, parlem del tema. Ahir sortia a TV3 el jove sociòleg cerdà Marc Pont per parlar del tema. La seva tesi és que això no és només un problema de segones residències, sinó que és un problema sistèmic.

Al capdavall, comarques veïnes com el Ripollès o el Berguedà, amb molt menys turisme i segones residències que la Cerdanya, tenen una renda familiar superior a la cerdana. Per tant, es pot viure perfectament sense necessitat de tanta segona residència.

El que passa és que, llavors, cal invertir en indústria o en empreses tecnològiques i això requereix més treball i capital. El sector turístic dona menys problemes i feina, però en contraposició, també ofereix sous més baixos i més precaris. Potser que comencem a gravar-nos això en el nostre cervell a foc i deixem de témer tant una possible desfeta del sector constructor a la comarca.

Un altre problema és que molts municipis viuen de l'IBI i de les llicències de la construcció i això és un cercle difícil de trencar. És molt fàcil tenir un municipi ben endreçadet i amb serveis per a tothom quan tens una aixeta de la qual ragen diners a dojo.

Per tant, és evident que el problema no ens el solucionaran les administracions locals, que són addictes als diners de la construcció.

Tornem a les pintades. Els suposats autors també van fer, fa uns dies, unes als Ajuntaments de Fontanals i de Puigcerdà, que van haver de ser netejades amb el cost pertinent per les arques municipals.

Una altra fal·lera dels col·lectius més radicals que darrerament protesten tant (amb raó, això no ho discuteixo) és el Summer/Winter Festival. A veure, noies i nois, de debò creieu que això és un problema seriós per Cerdanya? Ni tan sols un problema?

No només hi van els *pijos* a aquests festivals. Conec un munt de gent de la comarca, inclosos alguns amb economies força humils, que van a aquests esdeveniments, els quals, per cert, són més assequibles que alguns que se'n fan a la resta de Catalunya pels mateixos organitzadors.

A mi no m'agraden aquests festivals, però és una dèria personal. No hi aniré i punt. Però no m'indignaré com una mona si altres —autòctons o forans— hi van. És un espectacle més dels molts que es fan a la comarca. Això ni gentrificació ni és cap problema.

L'única cosa que cal comprovar és que tinguin tots els permisos en ordre, no es facin en zona inundable i que no afectin negativament el medi ambient. Pel que sé, els permisos els tenen tots, així que les autoritats locals sabran què fan.

Sí que he criticat algun cop el fet que des d'algunes institucions es faci publicitat d'un esdeveniment privat amb ànim de lucre amb diners públics, però en fi, ells sabran què fan.

Resumint: parlem del tema, cerquem solucions, però fem-ho ordenadament i sense pintades ni talls de carretera que afecten sovint gent que no té cap culpa dels problemes. Cerquem solucions eficaces per als problemes reals, i no ens inventem una suposada lluita de classes més pròpia del segle XIX que no dels temps que corren.